

Ministerium, der havde en fra vor forfættelig Opfattelse af, hvordan vor Grundlov skulde forstås, eller af, om Folketinget skulde have den eller den Magt i finansielle Sager, men ogsaa at vi havde en Regering — derom vare alle vi Oppositionsmedlemmer enige — der havde en fra vor forfættelig saalig Opfattelse. Derfor forstaaer jeg ikke, det ærede Medlems store Haab om det mageløse, udmærkede, som vi Landmænd kunne vente at faae af denne Regering. Det forstaaer jeg ikke, og dette er en af Grundene til, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem og hans Partifæller. Jeg tror nemlig, at saa længe vi have det militærstiftede Uhyre, saa længe det skal blive ved at sluges de Millioner, som det aarlig sluger, saa længe vil det sandelig blive umuligt at hjælpe noget væsentligt, haarde paa det ene og paa det andet. Nu hørte vi endog det ærede Medlem udtale det Haab, at vi maatte faa Provisoriet begravet i denne Samling. Jeg haaber, at han endnu er enig i, at han vil have det begravet saaledes, naar han maa raade, at vi faa en Bæl slaaet igennem det, saa at det ikke staaar op igen. Hvordan det ærede Medlem nu kan have det Haab, at vi kunne faa naaet det, det vil jeg dog gerne tillade mig at spørge det ærede Medlem om. Jeg vil saa meget mere ønske et Svar derpaa fra det ærede Medlem, som vi i Sommerens Løb have hørt udtalt fra den Side, som han skulde slutte dette Forlig med, hvorledes man paa den Side opfatter Situationen. Det forekommer mig derfor, at der er saa meget større Grund til at faa at vide, hvad det ærede Medlem grunder dette Haab paa. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing, naar han udtalte, at der fra Højres Side ikke paa et eneste væsentlig Punkt er blevet gjort endog blot Anthyndning til nogen som helst Indrømmelse. Vi have jo hørt i Sommer refereret Udtalelser af meget fremragende Politikere, netop af dem, det ærede Medlem underhandler med og laver Forlig med. Vi vide jo, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte ved Grundlovsfesten i Rosenborg Have, at man rigtig nok ikke maatte tro, at Højre havde kæmpet i 20 Aar for Ministeriets Liv og saa vilde forlade det; man kunde være ganske vis paa, at det, som Højre havde kæmpet for nu i 20 Aar, holdt det fast paa. Og vi vide jo, at det ærede Medlem fra Randerskreds (Lüttichau) udtalte paa et Mødeovre i sin Valgkreds, at han vilde naturligvis ogsaa gerne være med til Fred, Forsoning og Forlig; men det vilde han sige, at Forliget

maatte sluttes med det nuværende Ministerium. Og ikke alene det, men det nuværende Ministerium skulde ogsaa aspæle det Løb, hvori den politiske Vælg skulde løbe, naar vi vare færdige med Forliget. Og det ærede Medlem fra Frederiksborg (L. Dinesen), som skal være en af de allermoderateste, der særlig har omvendt sig i den nu Situation, skyndte sig i Hillerød at sige, at de Udtalelser af det ærede Medlem fra Randers, at Forliget skulde sluttes med dette Ministerium, og at dette skulde aspæle Løbet bagæfter, sluttede han sig fuldstændig til. Naar de moderateste af Højre tale saaledes, gød jeg vidst, hvad de radikale af dem skulde sige, naar de skulde udtale sig videre! Derfor spørger jeg det ærede Medlem fra Stege, som er Hovedmanden paa den Side, hvorpaa han grunder Haabet om, at vi faa Provisorierne begravede i denne Samling. Det kunde være rart at faa Grundene at vide til det store Haab, han lader til at have. Nej, det skal nok vise sig, at vi Landbrugere komme til at vente paa at faa noget væsentligt gjort for vore Interesser, saa længe dette System er ved Magten. Jeg skal derefter med et Par Ord vende mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), der ogsaa var inde paa denne Landbrugsbevægelse, denne Agrarbevægelse, og vedblev at tale om Hartkorn og Hartkornskatter. Det forekommer mig, at naar vi Landmænd klage over trykkende Byrder ved Hartkornet, maa de, der intet Hartkorn have, altid huske paa, at det er ikke alene til Staten, at vi have Byrde paa Hartkornet, men at vi have Byrde af det samme Hartkorn til Kommunen, at vi have Byrde af det samme Hartkorn, naar Præsten skal have Løn, naar Kirken skal holdes vedlige, naar Skolelærerne skulle have Løn o. s. v. Vi blive bestattede af dette Hartkorn 5 à 6 Gange, og det er derfor intet Under, at dette Spørgsmaal stadig kommer op, naar der bliver Tale om at støtte Landbruget. Naar det ærede Medlem — jeg vil ikke sige var nysgerrig, thi det er meget berettiget af det ærede Medlem at spørge, men — ønskede at vide, hvilket Program de Folk have, der rejse denne Bevægelse paa Landet, og sagde: kunne vi ikke faa det Program at se, thi saa først kunne vi dømme om denne Bevægelse, kan jeg til en vis Grad tilfredsstille det ærede Medlem. Ja, det kan jeg virkelig! En af Hovedledderne — der er jo et Par, hvis Navne ere vel bekendte, saa at jeg ikke skal nævne dem — afgav, da han startede sit første Møde, til Pressen sin Tale som Manuskript, og den blev aftrykt i de paagældende Blade. Det var altsaa ikke noget almindeligt Uvis-